

Contemporary Ukrainian Literature Series

TARAS CHUBAI

“Svitlo i Spovid: Light and Confession”

April 8, 2008
New York City

April 10, 2008
Washington, D.C.

Contemporary Ukrainian Literature Series

TARAS CHUBAI

“Svitlo i Spovid: Light and Confession”

New York City
Tuesday, April 8, 2008
7:00 pm
James Memorial Chapel

Washington, D.C.
Thursday, April 10, 2008
5:30 – 8:00 pm
Flom Auditorium

Cosponsored by the Kennan Institute and the
Ukrainian Studies Program at the
Harriman Institute of Columbia University

Table of Contents

ГРИЦЬКО ЧУБАЙ

- 1 Жінка
- 2 Відшукування причетного
- 3 “так спроквола надходить...”
- 4 Коридор із дверима завбільшки з око
- 5 Марія
- 6 “Коли до губ твоїх лишається півподиху,...”
- 7 Світло і сповідь
Галині Чубай

ПЕТРО МІДЯНКА

- 10 Сервус, пане Воргол

ОЛЕГ ЛИШЕГА

- 11 “Спи, моя люба, усе засинає,...”

ІВАН МАЛКОВИЧ

- 12 Із янголом на плечі
(Старосвітська балада)

ВІКТОР НЕБОРАК

- 13 Елегія 1
- 14 Літаюча Голова

ЮРІЙ АНДРУХОВИЧ

- 15 Грифон

КОСТЯНТИН МОСКАЛЕЦЬ

- 16 Вона

HRYTS'KO CHUBAI

- 1 The Woman
- 2 The Search For The Accomplice
- 3 “and ever so slowly looms...”
- 4 The Corridor with Eye-Size Doors
- 5 Maria
- 6 “When your lips are but a half a breath away,...”
- 7 Light and Confession
For Halyna Chubai

PETRO MIDIANKA

- 10 Hi There, Mr. Warhol

OLEH LYSHEHA

- 11 “Sleep, my love, everything’s dozing off,...”

IVAN MALKOVYCH

- 12 An Angel On My Shoulder
(An Old-World Ballad)

VIKTOR NEBORAK

- 13 Elegy 1
- 14 Flying Head

YURIJ ANDRUKHOVYCH

- 15 The Griffin

KOSTIANTYN MOSKALETS'

- 16 She

Taras Chubai

Taras Chubai (b. 1970) is one of the best known and respected musicians in popular Ukrainian music today. He is the son of legendary 1970s underground cultural figure and poet Hryts'ko Chubai. Taras, trained as a violist, began his career as a singer-songwriter at the age of 16, performing songs he composed for his late father's poems. Together with other figures of L'viv's alternative cultural scene (Viktor Morozov, Iurii Vynnychuk), Taras formed the cabaret group *Ne Zhurys'* (Don't Worry), which performed for thousands in glasnost-era, and post-Soviet, Ukraine, as well as abroad. The group satirized Soviet existence and unearthed both new Ukrainian culture and proscribed past cultural achievements. In 1991, Taras formed the rock band *Plach Ieremii* (Jeremiah's Cry) which quickly became one of the most popular bands in newly independent Ukraine. Composing and performing songs to verse written by poets of a new literary generation emerging in post-Soviet Ukraine (such as Viktor Neborak, Yurii Andrukhovych, Kostiantyn Moskalets' and Ivan Malkovych), Taras played a central role in the advancement of post-Soviet Ukrainian literature in the 1990s.

Taras has recorded several albums including *Dveri kotri naspravdi ie* (The Doors Which Really Are) and *Nai bude vse iak ie* (Let All Be As Is), which introduced the hits *Vona* (She), *Hryfon* (The Griffin) and *Litaiucha Holova* (Flying Head) to fans of Ukrainian music. Taras has also recorded three albums featuring his interpretations of traditional and popular songs—the songs of Volodymyr Ivasiuk, Ukrainian Insurgent Army songs, and Ukrainian Christmas carols. Taras has performed in Eastern and Western Europe, Canada, and the U.S., as well as at over one hundred concerts in Ukraine, including a 2003 solo performance at Kyiv's prestigious Ukraina Palace.

ГРИЦЬКО ЧУБАЙ

Hryts'ko Chubai: (1949-1982). Born in the Volyn' region. A central figure of underground Ukrainian culture in Lviv in the late 1960s and the 1970s, he was harassed and repressed by Soviet authorities for most of his adult life. His first collection of poetry, *Hovoryty, movchaty, i hovoryty znovu* (To Speak, To Be Silent, To Speak Again) was published posthumously in 1990. The definitive collection of his work, *Plach Ieremii: Poezii* (Jeremiah's Cry: Poetry) was published in 1998.

Жінка

сумна жінка яка не чекає нікого
сумна жінка яка лежить горілиць
на березі річки
яка думає про воду річчину
що до моря тече

вона сама стає річкою поволі і
якось дивно плюскотить на піску
що аж риби вистромлюють голови
із води аби те диво заглядіти
аби заглядіти білу річку що
берега жодного не має

і тече її волосся невідомо куди
і тече її тіло невідомо куди

The Woman

a sad woman who waits for no one
a sad woman who lies face-up
on a riverbank
who thinks about the river's water
flowing into the sea

she slowly becomes a river
so strangely splashing the sand
that even the fish jut their heads
out of the water to glance at this miracle
to glance at this white river
which has no bank

and where her hair flows is a mystery
and where her body flows is a mystery

Translated by Mark Andryczyk with Andrij Kudla Wynyckyj

Відшукування причетного (уривок)

на воді
навіть
кола по синій воді
скороминущі зелені кола
навіть тоді
навіть тоді
як нікого
ніде
ніколи

а що як і справді раптом ніде
а що як і справді раптом нікого
а що як і справді раптом ніколи
і тільки ми
нарочито видимі
тільки ми
підкреслено існуючі
більше всього на світі
перелякані свого власного небуття

віримо що все-таки хтось
віримо що все-таки десь
і наше тіло і наші душі
і дай же нам днесь

БАЧИТЕ

то прочинилися двері котрі є насправді
то прийшов хтось із нас і каже що він
бачив сьогодні речі за видимістю речей
і що зараз він бачить тіло за видимістю нашого
тіла і що ми дуже дотепно граємося в живих —
але стіна грає стіну ще дотепніше ніж ми —
і тисяча видимих тигрів нас менше лякає
ніж одна невидима зоря хоча саме її нам
не вистачає далеко попереду щоб до неї іти
хоча саме її нам не вистачає далеко позаду
щоб до неї повертати

The Search For The Accomplice (fragment)

on the water
even
the rings on blue water
the disappearing green rings
even then
when
no one
nowhere
never

and what if really suddenly nowhere
and what if really suddenly no one
and what if really suddenly never
and only we
intentionally seen
and only we
emphatically existing
are frightened above all else in the world
of our own inexistence

we believe that everything some day
we believe that everything some where
and our body and our souls
and give us this day

You See

it's a door opening a door which really is
it's one of us coming and saying that
he saw today things beyond the visibility of things
and that he sees a body beyond the visibility of our
body and that very wittily we play at being alive
(but a wall knows a wall even more wittily than we)
and a thousand visible tigers frighten us less than one
invisible star even though it is the star that
we lack far in front in order to go to it
even though it is the star we lack far behind
in order to return to it

Translated by Danylo H. Struk

“так спроквола надходить...”

так спроквола надходить
найтемніша на світі ніч
і заступає одним-єдине моє вікно

і заступає зеленими очима
заступає червону потоптану траву
що здавалась мені птахом підстреленим
а птах той ніяк злетіти не міг

ніч заступає руками всохле дерево
і заступає вустами палюче сонце
і заступає розважливими словами
якусь дуже сумну мелодію

і я вже нічого крім тої ночі не бачу

а тільки чую як десь далеко-далеко
поза її очима
поза її руками
поза її вустами
раптом залопоче крилами червона трава
і довго лігає над нами

“and ever so slowly looms...”

and ever so slowly looms
the darkest night on earth
and cloaks my only window

and cloaks with green eyes
cloaks the trampled red grass
which seemed like a wounded bird to me
a bird that just could not take flight

night cloaks the dried-out tree with its hands
and cloaks the scorching sun with its lips
and cloaks with deliberate words
a sad, sad melody

and now I see nothing but that night

I only hear how somewhere far-far away
beyond its eyes
beyond its arms
beyond its lips
suddenly the red grass purls its wings
and hovers above us for a while

*Translated by Mark Andryczyk with Andrij Kudla
Wynnyckyj*

Коридор із дверима завбільшки з око   The Corridor with Eye-Size Doors

не відаю як ми обоє потрапили в цей
коридор із дверима завбільшки з око
не відаю

мабуть ми були випадковими слізьми що
випадково сюди вкотилися мабуть що так
і тут собі раптом згадали що люди ми

та вже немає нам назад вороття немає
навіть якщо наші сльози звідси крізь
двері викотяться то ми все одно
залишимось тут

там за стінами заметляється про
нас листя язиків на деревах тіл

то ті щасливі що можуть нас лише
бачити що не можуть сюди увійти

то ті нещасні що можуть нас лише
бачити що не можуть сюди увійти

I cannot understand how the two of us entered this
corridor with eye-size doors
I cannot understand

maybe we were just chance tears
that ran into here by chance maybe it is so
and suddenly here recalled that we are human

and there is no way back for us now there is no way
even if our tears should run from here
through the doors it is here
that we'll remain

murmuring about us there beyond the walls
leaves-tongues on bodies-trees

it is the fortunate ones who can only see us
who cannot enter here

it is the unfortunate ones who can only see us
who cannot enter here

Translated by Mark Andryczyk

Марія (уривок)

не спиняйте її
бо вона пам'ятає про цвинтар і про жито високе
вона пам'ятає

вона засвічує місяць собою
і губами засвічує звуки

над колискою вашою бачу її з плачем

над домовиною вашою бачу її зі сміхом

лишень тоді коли ви засинаєте
вона від усіх вас щасливіша на вологім піску
танцює

і сьогодні
вона відходить од вас танцюючи
і не каже вам прощавайте

Maria (fragment)

do not restrain her
for she remembers the cemetery and the towering rye
she remembers

she lights up the moon with her being
with her lips she lights up all sounds

over your cradle I see her weeping

over your coffin I see her laughing

only when you are falling asleep
is she happier than all of you dancing out on the damp
sand

and today
she leaves you
dancing
and utters no farewell

Translated by Mark Andryczyk with Andrij Kudla Wynnyckyj

“Коли до губ твоїх лишається
півподиху,...”

Коли до губ твоїх лишається півподиху,
Коли до губ твоїх лишається півкроку —
зіниці твої виткані із подиву,
в очах у тебе синьо і широко.

Щось шепчеш зачаровано і тихо ти,
той шепіт мою тишу синьо крає!
І забуваю я, що вмію дихати
і що ходити вмію, забуваю.

А чорний птах повік твоїх здійсмається
і впевненість мою кудись відмає.
Неступленим півкроку залишається,
півподиху у горлі застрягає.

Зіниці твої виткані із подиву,
в очах у тебе синьо і широко...
Але до губ твоїх лишається півподиху,
до губ твоїх лишається півкроку.

“When your lips are but a half a
breath away,...”

When your lips are but a half a breath away,
when your lips are but a half a step away —
your pupils get weaved of wonderment,
your eyes all blue and spacious.

You whisper something enchantingly and quietly,
that whisper coolly cuts my silence!
And I forget now how to breathe
and how to walk, I too forget.

And your eyelids' black bird rises
and takes my confidence away.
A half-step still untaken,
a half-breath mired along the way.

Your pupils get weaved of wonderment,
your eyes all blue and spacious...
But your lips remain a half a breath away,
your lips remain a half a step away.

Translated by Mark Andryczyk

Світло і сповідь

Галині Чубай

1. дерев'яна зозуля в старому годиннику
відкує усамітнення час

розчахнеться яблуня
од важкої роси

Ти од криниці вертатимеш
із порожніми відрами

2. я запитаю Тебе у темряві
про те коли випада сніг
і в кожного мого слова
буде луна як провалля

крізь прочинену браму з подвір'я
ступить світло босоніж на стежку
щоб назавжди відійти від нас
але буде видно і в темряві
що в Тебе втікаюча тінь

3. Ти не маєш довкола
свічадонька жодного
де б не мала себе
чужої

пошукай собі інших плес
щоб надивитись на себе

лиши для мене в магнітофоні
пісеньку про своє залишення

свій біг зачавши жартома
втечи таки насправді

4. піщаним берегом побіжи опівночі
нехай аж до ранку тутешня вода
доганяє Тебе руслом

нехай біжить попереду сріблястий
окунь із шматочком місяця

дорогу воді освітлює

Light and Confession

For Halyna Chubai

1. a wooden bird in an old clock
cuckoos the desertion of time

the apple tree sunders
from under the heavy dew

You'll return from the well
with pails unfilled

2. I'll ask You in darkness
of when the snow fell
and an echo an abyss
will fill my every word

from a courtyard through a gate ajar
a light will step barefoot onto the trail
to leave us behind forever
but even in darkness it is clear
that You have a fleeting shadow

3. nowhere around
can You see a reflection
in which You are not
strange

find other still waters
in which to gaze at Yourself

leave behind a recording for me
a song about Your leaving

Your run begun in jest
escape now for real

4. run at midnight along the sandy beach
let the water there keep up with You till morning
in the form of a river bed

let the silvery bass carved out of the moon
run before You

lighting the water's way

5. Тобі услід не дивитимусь
лише листопадово очі заплющу

я цього не побачу
як листочки слідів опадуть
із гіляччя стежок

6. сяде навпроти зозуля німа
в неї від літа іній на дзьобі

дам їй погортати торішній
гербарій

що його назбирали
вітер і Ти

7. пречисті голоси
у довгих коридорах
молитви із чисел
проказують

то мадонни годин одягаються в біле
то мадонни годин поспішають
до свого годинникового почаїва
щоб засвітити удосвіта
замість свічок під іконами сніг

8. од вікна і од ставу
над сади і сліди
заспівало літаве
із очима води

буде саням осанна
у майбутній зимі
і слова славосяїні
що надійдуть самі

вже й сніг засвітили
мадонни годин
і слід залишили
один

5. I won't follow at Your heels
I'll shut my eyes like falling leaves

I will not see
as the tracks' leaves will fall
from the time-worn branches of the paths

6. a mute cuckoo will sit across from me
with summer's hoar-frost on its beak

I'll let it sift through last year's
herbarium

which has been gathered
by the wind and by You

7. the purest voices
in long corridors
recite prayers
composed of numbers

it's the hours' madonnas dressing in white
it's the hours' madonnas hurrying off
to their clock's holy place
in order to light up by dawn
not candles below icons but snow

8. from the window and from the pond
above the orchards and the tracks
all that flew sang
with the eyes of water

the sleds will have their hosanna
in the winter to come
and glorifying words
will arrive on their own

and now the hours' madonnas
have lighted the snow
leaving a trail behind them
only one

9. побіжу по ньому з рушницею
 обернеться рушниця на палицю

сліди заведуть у високе жито
 буде жито поволі меншати
 а серед жита
 новорічна ялинка
 і я біля неї маленький

- Татку а троє дерев
 це вже ліс?

10. не відаю де
 не відаю звідки

годинник солом'яний
 вітер стрілки поломив

затихло під снігом ім'я стерні
 хочу Тебе забути
 затихло ім'я ріллі
 хочу Тебе любити

11. вітер зім'яту траву випрямляє
 трава випрямляється і все пробачає
 нам

дзвонять двони в мурашиних
 порожніх церковцях
 до найчистішої сповіді

12. а Ти на високій горі
 звідки сонце видно опівночі
 оглядаєш себе у тоненькій крижинці

13. наснитися тобі чиста вода
 повертайся
 лети в літаку
 щоб повторити шлях зозулі
 від первоспіву аж до оніміння
 гляди згори в порожні гнізда
 повернися раніше світла
 раніше вирію і раніше свого голосу
 увійди до хати мовчки

9. I'll run along it with a rifle
 the rifle will turn into a cane

the tracks will lead into the high rye fields
 the rye fields will slowly become smaller
 and amongst the rye
 a new year's tree
 and I'm so little beside it

- But Daddy, don't three trees
 make a forest?

10. I don't know where
 I don't know from where

a clock made of hay
 its hands broken by the wind

the wheat stubble's name has been silenced by the snow
 I want to forget You
 the ploughed field's name has been silenced
 I want to love You

11. the wind straightens out the crumpled grass
 the grass straightens out and forgives us
 of everything

bells ring in ant-sized
 empty churches
 signalling the cleanest of confessions

12. and You atop the tall mountain
 from which the sun is visible at midnight
 stare at Yourself in a thin sheet of ice

13. You'll dream of clear water
 return
 fly in an airplane
 so as to repeat the path of the cuckoo
 from its first singing to its becoming mute
 look from up high into the empty nests
 return before the light
 before the birds fly south and before your voice
 enter the house silently

ПЕТРО МІДЯНКА

Petro Midianka: born in 1958 in the Transcarpathia region of Ukraine. Has published several collections of poetry, which often feature the dialect of his native village, Shyrokyi Luh, where he continues to reside.

Сервус, пане Воргол

Андрій Вархола — русин чи хохол?
Греко-католик, ставленик поп-арту.
Енді Воргол — це джаз і рок-н-ролл!
Куди до нього віршику чи барду...

І конвульсивний, і побожний “фольк”;
І чілка біла. Окуляри... Енді
І многоликий хмародер Нью-Йорк:
Ті казино, і кока, бренді, денді.

Умре у Пітсбурзі, де соус, мармелад,
Хрести схизматиків, печальний колумбарій.
В рулетку грища, записи рулад,
Барвистий саккос, русинський вікарій.

Маразматичний вигин камбали...
О Земплін, Спіш, Нью-Джерсі та Аляска.
Із наркотичної завіси, із імли —
Дизайн супів, носовички, запаска...

Hi There, Mr. Warhol

Andriy Warhola—Ruthenian or khokhol?
Greek-Catholic or instrument of Pop Art.
Andy Warhol—it’s jazz and rock’n’roll!
Bards and rhymers don’t compare...

Paroxysmal and religious folk-art,
White wig. Glasses... Andy!
Schizy sky-scraper New York City:
Casinos and cola, brandy, dandy.

He’ll die in Pittsburgh among sauce and marmalade,
Schismatic crosses, sad urn-chamber,
A roulette wheel, roulade recording,
Brightly colored saccus, a Ruthenian vicar.

Marasmatic curve of plaice...
Oh Zemplin, Speesh, New Jersey and Alaska.
From narcotic’s veil and empty haze—
Soup cans, kerchiefs, and an apron...

Translated by Dzvina Orlowsky

ОЛЕГ ЛИШЕГА

Oleh Lysheha: born in 1949 in Tys'menytsia, near Ivano-Frankivs'k. Expelled from L'viv University for contributing to the *samvydav* (samizdat) journal *Skrynia* (1971), which was edited by Hryts'ko Chubai. He was prohibited from publishing his poems until 1989, when his collection *Velykyi mist* (The Great Bridge) appeared. *The Selected Poems of Oleh Lysheha*, a bilingual collection of his poetry in Ukrainian and English, won the 1999 PEN Club Award for best book-length translation. He lives in Kyiv, Tys'menytsia, and L'viv.

“Спи, моя люба, усе засинає,..”

Спи, моя люба, усе засинає,
попивши на ніч з ріки молока.
Циферблат будильника
поріс сухим очеретом, дрімає.
Колиска твоя,
всміхнувшись прощально
білосніжним сміхом,
загойдалась на вітрі,
півдішена до неба снами.

Я заплету твої коси до завтра,
ранком нахилюсь над тобою в інеї,
стрічки яскраві, багряні.

Спи, моя люба,
в домі очерету горить свічка,
запалена мною, бездомним.
Крига над тобою, крига під тобою.
Полум'я відігріє пам'ять.

“Sleep, my love, everything's dozing off,..”

Sleep, my love, everything's dozing off,
after some bedtime milk from the river.
The alarm clock's face,
overgrown with dry reeds, is napping away.
Your cradle,
smiled good-night
snowy-white,
now rocks in the wind,
hung from heaven on dreams.

I will weave your braids all through the night,
and lean over you, frost-covered, at morning,
ribbons bright and crimson.

Sleep my love,
in the house of reeds, a candle burns,
lit by me, the homeless one.
An ice floe above you, an ice floe below you.
Memories will thaw in its flame.

Translated by Mark Andryczyk with Andrij Kudla Wynnyckyj

ІВАН МАЛКОВИЧ

Ivan Malkovych: born in 1961 in the Hutsul region. A key voice in 1990s Ukrainian poetry, he is perhaps best known today for his success as a publisher of children's literature through his A-BA-BA-HA-LA-MA-HA publishing house. He lives in Kyiv.

Із янголом на плечі (Старосвітська балада)

Краєм світу, уночі,
при Господній при свічі
хтось бредє собі самотньо
із янголом на плечі.

Йде в ніде, в невороття,
йде лелійно, як дитя,
і жене його у спину
сірий маятник життя, —

щоб не вештав уночі
при Господній при свічі,
щоб по світі не тинявся
із янголом на плечі.

Віє вітер вировий,
виє Ірод моровий,
маятник все дужче бухка,
стогне янгол ледь живий...

А він йде і йде, хоча
вже й не дихає свіча,
лиш вуста дрижать гарячі:
янголе, не впадь з плеча.

An Angel On My Shoulder (An Old-World Ballad)

Along the edge of the world at night
in the light of the Lord's candle
somebody is wandering alone
with an angel on his shoulder.

He's walking toward nowhere, to non-return,
he's walking lazily like a child,
and the gray pendulum of life
prods him from behind,

so he won't roam at night
in the light of the Lord's candle,
so he won't ramble around
with an angel on his shoulder.

A whirling wind blows,
a pestilential Herod howls,
the pendulum is striking stronger,
the barely alive angel is moaning.

But he keeps going on and on,
though the candle's no longer breathing,
just his hot lips quiver:
angel, don't fall from my shoulder.

Translated by Michael M. Naydan

ВІКТОР НЕБОРАК

Viktor Neborak: born near L'viv in 1961. Member of the Bu-Ba-Bu literary group. Organizer of several, now-legendary, cultural gatherings in Lviv throughout the 1990s. Author of six collections of poetry as well as several publications featuring his prose, essays, and literary criticism. His groundbreaking collection *Litaiucha holova* (Flying Head) was first published in 1990 and then in a 2005 Ukrainian-English edition as *The Flying Head and Other Poems*. He lives in L'viv.

Елегія 1

(знайдена у пляшці з-під невідомого напою)

Мене зима замурувала.
 Мене забула королева.
 Льодами вкрилися дзеркала,
 органи, вітражі, дерева.
 Стоять на вежах командори —
 сумні скульптури — і не більше.
 За мурами — замерзле море,
 найхолодніше, найбільше.
 У ньому тонуть каравели,
 перебігають перламутри.
 Усіх коханців королеви
 притягують тяжкі бермуди,
 потвори дна, слизькі і сині...
 Що бачить це холодне око,
 світило металеве?... Тіні,
 що проросли крізь дно глибоке?
 Воно з п'тьми їх піднімає,
 і обростає ними стеля...
 Ніде коханої немає —
 ні в небі, ні на дні. Пустеля.

Elegy 1

(found in an empty bottle that contained an unknown beverage)

Winter has iced me in.
 The queen has forgotten me.
 Mirrors, organs, stained-glass windows,
 trees have been covered with ice.
 Commanders stand on the towers—
 sad sculptures—and no more.
 Behind the walls—a frozen sea,
 the coldest, and the whitest.
 Caravels sink it,
 they outrace the mother of pearl.
 All the queen's lovers
 are drawn by heavy Bermuda triangles,
 by monsters of the bottom, slimy and blue...
 What does this cold eye see,
 a metal luminary?... Shadows
 that grew through the deep bottom?
 If lifts them out of the darkness,
 and the ceiling becomes overgrown with them...
 My love is nowhere—
 neither in the sky nor at the bottom. A wasteland.

Translated by Michael M. Naydan

Літаюча Голова

Вона піднімається, як голова,
 відрубана голова волоцюги.
 Вона промовляє уперше і вдруге,
 і втретє свої потойбічні слова:
Я ЛІТАЮЧА ГОЛОВА!
 Над юрмищем площі нависло навкис
 її всевидюше летюче барокко.
 Кров гусне в повітрі, розчахнутий зріз
 тінь відкидає важку і глибоку:
Я ЛІТАЮЧА ГОЛОВА!
 Сокира невидима в місто ввійшла,
 стягнули з помостів тіла безголові,
 роззяви напились дешевої крові,
 та зішкребе слід іржавий з чола
ПРИВИД ЛІТАЮЧА ГОЛОВА!
 Жереш мелодрами телевізійні?
 Ти розглядаєш драконів за склом!
 Стіну тобі проламає чолом
 ожила кулю з "Оркестру" Фелліні —
Я ЛІТАЮЧА ГОЛОВА!
 Запам'ятай, не сховатись ніде!
 Площа приходить у схови, площа!
 Бруківку темну свято полоще
 і в небеса Ренесансу гряде
МАСКА — ЛІТАЮЧА ГОЛОВА!
Я ЛІТАЮЧА ГОЛОВА!
Я ГО ЛО ВА ЛІТА
ЮЧА ГОЛО ВАЯ
ЧАГОЛО Ю АЯ
АО А О

Flying Head

It lifts up, like a head,
 a head chopped off a derelict.
 It speaks, and then again
 and again, its other-worldly words:
I AM THE FLYING HEAD!
 Its all-seeing flying baroque-eye
 streaks across the sky above the crowded square.
 Blood thickens in the sky, the cut is ragged,
 its shadow's heavy and deep:
I AM THE FLYING HEAD!
 An invisible ax is in the city,
 they dragged the headless bodies off the scaffold,
 so gaping fools can drink blood cheap.
 Scrape that rusty smear off the forehead
A PHANTOM—A FLYING HEAD!
 You devour television melodramas?
 You're watching monsters under glass!
 The wreaking ball from Fellini's *Orchestra*
 will break through your wall head first—
I AM THE FLYING HEAD!
 Remember, there's nowhere to hide!
 The crowd scrambles to hide in the square!
 The dark pavement is ritually washed,
 and in the Renaissance heavens the beast slouches
A MASK—A FLYING HEAD
I AM THE FLYING HEAD
I AM THE HE AD FLY
ING HEAD AM I
ING HEAD FLY I
FLY I LY I

Translated by Virlana Tkacz and Wanda Phipps

ЮРІЙ АНДРУХОВИЧ

Yurii Andrukhovych: born in 1960 in Ivano-Frankivs'k. Member of the Bu-Ba-Bu literary group. Author of four books of poetry, five novels, and several collections of essays. Editor of the *Potiah 76* literary journal (<http://www.potyah76.org.ua>). He lives in Ivano-Frankivs'k.

Грифон

Мій пане, який нерозумний світ!..
 Яка на румовище сходить журба!
 Під небом чорним, ніби графіт,
 конаю в піску. І грифон з герба.

З дерев погаслих кричать граки.
 Я впав з коня і програв турнір.
 Тепер крізь мене ростуть гілки,
 пробивши в панцері триста дір.

Лети ж від мене, монстре знамен,
 крилатий леве! Я випав з гри.
 З очниці в мене цвіте ромен.
 Я не мав меча. То був лютні гриф.

А ту, що чекає, що ймення мої
 на грифелі пише в стотисячний раз,
 крилом захисти. І замовклу її
 у землю сховай від облуд і образ.

Чому ж не летиш? На вологім піску
 танцюєш довкіл моїх тихих рук.
 І п'єш з мене довгу предвічну ріку
 ти, схожий на крука. Ти майже крук.

The Griffin

My Lord, what a foolish world this is!
 What anguish falls over the ruins!
 Beneath a graphite sky,
 I fall in the sand. A griffin descends from the crest.

Jackdaws crow from the darkened trees.
 I've fallen from my steed and lost the joust.
 Now branches are growing through me,
 driving hundreds of shafts in my armor coat.

Take wing from me, monster of banners,
 Lion with wings! I've fallen out of the game.
 There are daisies blooming from my sockets.
 I had no sword. Just a lute's fingerboard.

And with my wing I defend the lady who's waiting,
 who's writing my name on a slate
 for the millionth time. Cloak her from deceit and scorn
 she who's grown silent in the earth.

Why aren't you soaring? You're dancing around
 my stilled arms on the moist sand.
 You drink the eternal river from me,
 you, so much like a raven. Now nearly a raven.

Translated by Michael M. Naydan

КОСТЯНТИН МОСКАЛЕЦЬ

Kostiantyn Moskalets': born in 1963 in Chernihiv oblast. Poet, prose writer, and essayist. He also worked as a bard in the *Ne Zhurys'* (Don't Worry) cabaret ensemble where he performed his own songs. He lives in the village of Matiivka, in northern Ukraine.

Вона

завтра прийде до кімнати
твоїх друзів небагато
вип'єте холодного вина

хтось принесе білі айстри
скаже хтось: "життя прекрасне"
так життя прекрасне а вона

а вона а вона сидітиме сумна
буде пити не п'яніти від дешевого вина
я співатиму для неї аж бринітиме кришталь

та хіба зуміє голос подолати цю печаль

так у світі повелось
я люблю її волосся
я люблю її тонкі вуста

та невдовзі прийде осінь
ми усі розбіжимося
по русифікованих містах

лиш вона лиш вона
сидітиме сумна
буде пити не п'яніти від дешевого вина

моя дівчинко печальна
моя доле золота
я продовжую кричати

ніч безмежна і пуста

She

tomorrow a handful of your friends
will come to your place
and you'll be drinking chilled wine

somebody brings you white asters
somebody else tells you "life's just grand"
yeh, it's grand—but she...

but she, but she keeps sitting there sad and lonely
just sipping the wine without getting high
I'll sing for her till the crystal wineglass rings

will my voice manage to win over her sadness?

this is the way you win in the world
I love her hair
I love her pursed lips

but soon fall will be here
we'll all scatter
throughout the russified towns

it's she just she
sitting there sad and lonely
just sipping the wine without getting high

my sad and lonely girl
my golden fate
I'll keep on shouting

the night is vast and empty

Translated by Michael M. Naydan

One Woodrow Wilson Plaza
1300 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20004-3027
202/691/4000
www.wilsoncenter.org